

“Kendimizi, birbirimizi ve bütün ömrümüzü Mesih Allah’a emânet edelim”

Kilisenin, kiliseye gelen müminlere günlük ibadette en sık tekrarlanan tembihi: “Bütün Azizleri anarak, kendimizi, birbirimizi ve bütün ömrümüzü Mesih Allah’a emânet edelim”dir. Müminler bu sözleri Papaz’dan o kadar sık duyar ki (Seher Duası ve Kutsal Litürji boyunca yaklaşık on defa), bazıları merak eder: neden tüm bu tekrarlar?

Tekrarlar, her müminin, bütün hayatını Rab’bimiz ve Tanrımız İsa Mesih’e emanet etmesinin ne kadar önemli olduğunu gösterir. Tüm hayatımızı İsa Mesih’e emanet etme arzumuz, Rab’bin Dua’sından önce Kutsal Litürji’de okunan duada da ifade edilir “Ey İnsansever Efendi, bütün ömrümüzü ve ümidimizi sana emânet ederiz ve senden rica eder, sana yalvarır ve yakarız ...”.

Bu ifadelerle, bize ait hiçbir şeyimizin olmadığını kabul ederiz. Elçi Pavlus’un da dediği gibi “Bedenlerinizin Mesih'in üyeleri olduğunu bilmiyor musunuz? Mesih'in üyelerini alıp bir fahişenin üyeleri mi yapayım? Asla! Fahişeyle birleşenin, onunla tek bir beden olduğunu bilmiyor musunuz? «İkisi tek bir beden olacaklar» deniyor. Oysa Rab'le birleşen kişi, O'nunla tek bir ruh olur. Cinsel ahlaksızlıktan kaçın. İnsanın işlediği tüm diğer günahlar bedeninin dışındadır, ama cinsel ahlaksızlıkta bulunan, kendi bedenine karşı günah işler. Bedeninizin, Tanrı'dan aldığınız ve içinde olan Kutsal Ruh'un tapınağı olduğunu bilmiyor musunuz? Siz kendinize ait değilsiniz. Bir bedel karşılığı satın alındınız; bunun için Tanrı'yı bedeninizde yüceltin (1.Korintliler (6,15-20). Biz Tanrı'nın yaratılarıyız, ve insan Yaratıcısından ayrılınca yine Tanrı'mızın Oğlu, Kutsal Ruh'tan İlham alan Pavlus'un yazdığına göre, paha biçilemez değeri olan Kutsal Kan'ıyla bedelini ödedi: “Bedeninizin, Tanrı'dan aldığınız ve içinde olan Kutsal Ruh'un tapınağı olduğunu bilmiyor musunuz? Siz kendinize ait değilsiniz. Bir bedel karşılığı satın alındınız; bunun için Tanrı'yı bedeninizde yüceltin” (bkz. 1. Korintliler 6,19-20) ve “Bir bedel karşılığı satın alındınız, insanlara köle olmayın” (bkz.1. Korintliler 7,23). Dolayısıyla, biz kendimize değil Tanrı'ya aitiz.

Ama Tanrı, bizi zorla yanında tutmak istemez. Bizim de O'na ait olmaya özgürce karar vermemizi, ve yaptıklarımızla, bütün benliğimizi, “bütün ömrümüzü”, O'nun Her Şeye Gücü Yeten ve şefkatli Elleriyle teslim etmeyi arzuladığımızı ifade etmemizi ister.

Maalesef çoğu zaman, hayatın zorluklarından kafası karışan insanlar, Tanrı'yı unuttur, onlara sıkıntı veren ve acı çektiren çeşitli keder ve zorluklardan kendi kendilerine kurtulmaya çalışırlar. Ve çözüm bulamayınca çaresizlik hisseder, hüsrana uğrarlar.

Her zorlukta ellerinden gelenin en iyisini ve en fazlasını yapan, ama aynı zamanda umutlarını, gayretlerini destekleyeceğinden emin oldukları İnsansever Rab'be bağlayan Hıristiyanların durumu ne kadar da farklıdır! Kendimizi ve geleceğimizi tamamen İlahi İradeye emanet ettiğimizde, Sevgi olan Rab'bin, bize destek olacağına inanmak ne büyük bir iç huzuru ve iyimserlik verir!

Elçi Pavlus'un sözleri bize büyük güç verir: "Bütün kaygılarınızı O'na yükleyin. Çünkü O sizi kayırır (bkz. 1. Petrus 5.7). Yani Rab bizi umursar ve bizimle ilgilenir. Kutsal Kitap, Eski Ahit ve Yeni Ahit, Rab'bin, tehlikede olan, açlık çeken, susuz kalan, adaletsizliklere maruz kalan, düşmanları olan ya da başka kederleri olan insanlar için yaptığı hayranlık verici müdahalelerle doludur. İsraililerin, Kızıl Deniz'den mucizevi geçişlerini hatırlayalım, Tanrı'nın onlara 40 sene boyunca her gün gökten attığı mana ve bildircinleri hatırlayalım. İsa Mesih'in kutsadığı beş ekmek ile iki balığın çoğala çoğala beş bin erkeği, sayısız kadın ve çocuğu doyuracak hale geldiğini, hatta arttığını hatırlayalım! Ve bütün bunlar, insanlar Rab'den talep etmeden oldu. Rab Kendiliğinden insanların ihtiyaçlarını görüyor ve onlara yardım ediyordu çünkü: "Çünkü O bizi kayırır" (1. Petrus 5,7)

"Kendimizi, birbirimizi": sadece kendimizi değil, herhangi bir şekilde bağlantılı olduğumuz çevremizdeki herkesi Tanrı'nın sevgisine ve ihtimamına emanet edelim. Kendimizi, aynı zamanda çocuklarımızı da, ailemizi de bütün hayatımızı da İsa Mesih'e havale edelim çünkü Mesih, Tanrı olduğu için başımıza en ufak bir şey gelmeden bizi ateşlerin ve fırtınaların arasından geçirebilir. Merhametlilerin En Merhametlisi Tanrı'mız, O'na sığındığımız zaman her şeyi en iyi şekilde halleder.

Ancak çoğu zaman, yarar sağlayacak çözümler bize verilene kadar, çok sabır ve dikkate ihtiyaç olur. Tanrı bizi zor durumlardan kurtarmak için geciktiğinde, bu bizi unuttuğu anlamına gelmez. Tanrı biz insanlar gibi değildir, asla unutmaz. Tanrı, en çok fayda sağlayacak doğru zamanda müdahale etmek için sabırla bekler.

Karşılaştığımız zorluklar bize aşılmaz gibi görüldüğünde ise endişe etmeyelim: "İsa, «İnsanlar için imkânsız olan, Tanrı için mümkündür» der. (Luka 18,27). İsa Mesih'in Kendisi bu güvenceyi

verdi. Her Şeye Gücü Yeten, Bilgeler Bilgesi Tanrı için hiçbir şey zor değildir.

Tanrı bizi yalnız bırakmış ve müdahale etmemiş görüldüğünde, İlahi Lütfun müdahale etmesine engel olanın, zayıf imanımız ve Tanrı'ya güven duymamamız olup olmadığını araştıralım.

Tanrısal güç, dünyadaki bütün isanların güçlerinin toplamından daha güçlüdür ve bizi kederli çıkmazlardan çıkarmak için müdahaleye hazırdır. Bu gücün yanımızda olup da, insani zaaflarımız, cehaletimiz ya da zayıf imanımızdan dolayı, Rab'bimizin her şeye gücü yeten sevgisinin faydalı eylemlerine sahip olamamız ne kadar da üzücü!

Sevgili kardeşlerim, Papaz'dan her "bütün Azizleri anarak, kendimizi, birbirimizi ve bütün ömrümüzü Mesih Allah'a emânet edelim" tembihini duyduğumuzda, bütün kaygılarımız, korkularımız, endişelerimiz ve ihtiyaçlarımızla kendimizi İsa Mesih'e emanet edelim, ve bırakalım ki, O, sorunlarımızı Kendi uygun gördüğü şekilde çözsün.

Pisidia Metropoliti Sotirios
(Ortodokslar Topluluğu)